

escorpa (ICT)

(*Scorpaena ssp.*, família dels escorpènids) Gènere de peixos de l'ordre dels escorpeniformes que tenen el cos oblong i comprimit. El cap és gros, amb sèries de crestes espinoses i apèndix cutanis. La majoria de les espècies estan proveïdes de glàndules de verí molt tòxic connectades amb els radis espinosos de les aletes, que poden produir ferides molt doloroses. La coloració que adopten és críptica, és a dir, que imita el medi on es troben. Són peixos bentònics que habiten a les costes rocalloses i a les praderies de posidònia. S'alimenten de peixos bentònics; cacen a l'aguait, permaneixent immòbils i vigilants amb els ulls enormes fins que una presa es posa al seu abast. Són espècies molt comunes a la Mediterrània i són apreciades en la confecció de plats mariners. Les més conegudes són *Scorpaena porcus* i *Scorpaena scrofa*. **1.** *Scorpaena scrofa* freqüent tant als fons costaners com a la plataforma continental, però se la considera típica dels fons de substrat dur. D'un color

que pot anar des del vermell fins a tonalitats més fosques. És una de les més apreciades en gastronomia. Els exemplars, especialment els que es pesquen al palangre de fons, poden atènyer uns 50 cm de llargària, però la mida més comuna dels que apareixen als tresmalls o als arts de ròssec és d'uns 30 cm. És una espècie d'hàbits sedentaris i solitaris, que sovinteja els fons de roca, les graves coral·lines i les sorres fangoses, entre els 20 i 200 m de profunditat. A Benidorm, aquesta espècie l'anomenem *escorpa* o *gallineta*. **2.** *Scorpaena porcus* que fa vida sedentària i solitària, principalment en fons de roca i alguers, on adopta coloracions molt críptiques. És de color fosc, amb taques fosques i clares, que de vegades formen bandes als costats, algunes de les aletes sovint presenten tons vermellosos o ataronjats. Fa d'uns 15 a 25 cm de llargària. Es pesca amb nanses i tresmalls. Pel que fa a aquesta espècie, a Benidorm, l'anomenem *rascassa*.

Diccionari de
Benidorm